

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/192/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313203619
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8313203619.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., IČO: 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, zast. advokátom JUDr. Jánom Šoltésom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti odporcovi Y. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XX o zaplatenie 525,03 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 18C 231/2013-47 zo dňa 25. 06. 2013 takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd návrh zamietol. Náhradu trov konania odporcovi nepriznal a vyslovil, že navrhovateľ je povinný uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 102,41 Eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že odporca v tom čase podnikajúci pod obchodným menom Y. L., IČO: 44383401 s miestom podnikania XXX XX F. XX uzatvoril s právnou predchodkyňou navrhovateľa T-Mobile Slovensko, a. s. Zmluvu o pripojení a Dodatok k nej, na základe ktorých mu bola poskytnutá SIM karta, ktorá mu umožňovala využívať telekomunikačné služby poskytované touto spoločnosťou. SIM karte bolo priradené telefónne číslo XXXXXXXXXX. Odporcovi zároveň bol poskytnutý mobilný telefón zn. Nokia 5310 repro za akciovú cenu 1 Sk s tým, že odporca sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov. Odporca sa zároveň zaviazal v prípade porušenia zmluvných podmienok uhradiť spoločnosti T-Mobile, a. s. zmluvnú pokutu vo výške 331,94 Eur. Odporca vyfakturované sumy za použité služby v období marec - máj 2009 vo výške 193,09 Eur neuhradil, preto mu bola poskytovateľkou služieb spoločnosťou T-Mobile, a. s. faktúrou zo dňa 08. 03. 2010 uložená zmluvná pokuta vo výške 331,94 Eur splatná do 27. 03. 2010. Splatnosť pohľadávky navrhovateľa, a to sumy 78,68 Eur bola stanovená na deň 27. 03. 2009, sumy 60,25 Eur na deň 27. 04. 2009 a sumy 54,16 Eur na deň 27. 05. 2009. Preto prihladal na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom a odporcom a bolo potrebné prihliadať na túto námietku počnúc dňami nasledujúcimi po splatnosti jednotlivých súm. Keďže návrh na súd bol podaný dňa 27. 03. 2013 súd vznesenej námietke premlčania vyhovel a žalobu v tejto časti zamietol. Ďalej poukázal, že navrhovateľ si voči odporcovi uplatnil mimo náhrady za poskytnuté služby aj nárok na sumu 331,94 Eur. Išlo o zmluvnú pokutu, ktorej sa navrhovateľ domáha na základe Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 27. 10. 2008. Súd dohodu o zmluvnej pokute tak, ako je vyjadrená v Zmluve o pripojení a v Dodatku k Zmluve o pripojení, považuje za nedostatočne určitú, nakoľko podľa citovaného ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka si zmluvné strany môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinností dohodnúť zmluvnú pokutu, avšak s tým, že z takéhoto dojednania musí presne vyplývať porušenie, ktorej zmluvnej povinností znamená nárok na zmluvnú pokutu. V danom prípade dohodnuté znenie zmluvnej pokuty vôbec nerozlišuje závažnosť porušenia tej ktorej zmluvnej povinností a z toho hľadiska aj primeranosť zmluvnej pokuty k porušeniu tej ktorej zmluvnej povinností. Nerozlíšenie medzi porušením zmluvnej povinností a výškou pokuty znamená neurčitost' dohody o zmluvnej pokute. Takáto neurčitost' znamená aj nejednoznačnosť

vyjadrenia toho, ktoré porušenie zmluvnej povinností znamená nárok na zmluvnú pokutu v uvedenej výške. Uzavrel to tým, že v znení ustanovenia o zmluvnej pokute nie je vymedzené, porušením akých povinností zo strany odporcu vzniká navrhovateľovi právo na zaplatenie zmluvnej pokuty, mal za to že v danej veci dohoda o zmluvnej pokute je pre neurčitost' neplatná. Preto žalobu aj v tejto časti, t. j. o zaplatenie sumy 331,94 Eur zamietol.

O trovách účastníkov konania rozhodol tak, že náhradu úspešnému odporcovi nepriznal, nakoľko tento ich náhradu nežiadal a trovy vedľajšiemu účastníkovi priznal tak, ako uviedol vo výroku tohto rozhodnutia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a vyhovel jeho žalobe. Poukázal na to, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. Dospel k nesprávnemu právnemu názoru aj v otázke týkajúcej sa premlčania pohľadávky. Poukázal, že v predmetnej veci si neuplatňuje nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. V žiadnom prípade nejde o spotrebiteľský vzťah, a preto vedľajšie účastníctvo je neprípustné, keďže odporca vystupoval v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa ako podnikateľský subjekt a nie ako spotrebiteľ. K argumentácii súdu ohľadom označenia odporcu uvádzal, že nemal inú možnosť len označiť odporcu ako fyzickú osobu - nepodnikateľa, nakoľko tento podnikateľskú činnosť ukončil. Jeho zodpovednosť za svoje dlhy však tým nie je dotknutá, nakoľko zodpovedá celým svojím majetkom. Dodatkou označenia odporcu len zdôraznil, že ide o spor z podnikateľskej činnosti. Skutočnosť, že odporca ukončil podnikateľskú činnosť nemôže byť na ujmu druhej zmluvnej strany a nemôže používať z obchodného právneho vzťahu spotrebiteľské výhody len tým, že svoju podnikateľskú činnosť ukončil. Pohľadávka uplatnená v tomto konaní vznikla z obchodnoprávneho vzťahu založeného medzi jeho právnym predchodcom a odporcom Zmluvou o pripojení, pričom aj dlžné faktúry za poskytnuté služby vystavené na odporcu ako podnikateľa pochádzajú z obdobia, kedy odporca podnikateľskú činnosť vykonával. Preto vstup združenia do konania je neprípustný a nemohol byť preto ani v prípade neúspechu zaviazaný na úhradu trov vedľajšiemu účastníkovi. Spor vznikol z obchodnoprávneho vzťahu a na premlčanie jeho nároku bolo potrebné aplikovať ustanovenie Obchodného zákonníka a nie Občianskeho zákonníka. Pokiaľ súd zamietol žalobu aj v časti zaplatenia zmluvnej pokuty pre neurčitost' jej dojednaní, ani s týmto názorom súdu nesúhlasí, ktorý vychádzal z prísnejšej ochrany účastníka sporu ako spotrebiteľa. Z čl. 5 Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 27. 10. 2008 vyplýva, že porušenie ktorýchkoľvek zmluvných povinností odporcu vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu založené predmetnou zmluvou o pripojení, má za následok vznik práva navrhovateľa, resp. jeho právneho predchodcu na zaplatenie dojednanej zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta bola dojednaná medzi právnym predchodcom a odporcom a spĺňa všetky náležitosti v zmysle ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Poukázal na inštitút a charakter tejto zmluvnej pokuty. Odporca napriek tomu, že Zmluvou o pripojení, resp. Dodatok k nej uzavrel dňa 27. 10. 2008, záväzok doby viazanosti do 24 mesiacov porušil, pretože do omeškania sa dostal so zaplatením faktúry už v mesiaci marec 2009 za služby v období od 08. 02. do 07. 03. 2009, následne neplatil ani ďalšie faktúry. Jeho právny predchodca si záväzok vyplývajúci mu zo zmluvných dojednaní splnil riadne a včas. Dodal mu mobilné zariadenie za akciovú cenu, sprístupnil mu mobilné služby. Naopak, odporca svoj záväzok neplnil. Nezaplatenie faktúrovanej ceny za služby malo za následok vznik povinnosti odporcu zaplatiť mu dojednanú zmluvnú pokutu, ktorú nie je možné označiť za neprimeranú. Uplatnenú zmluvnú pokutu považuje vzhľadom na porušenie povinnosti odporcu za spravodlivú a primeranú. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd jeho návrhu vyhovel a priznal mu trovy odvolacieho konania.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vec prejednal v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť pre jeho nepreskúmateľnosť v otázke týkajúcej sa toho, či v danom prípade išlo o spotrebiteľský vzťah alebo nie.

Zásadnou právnou otázkou, ktorou sa mal súd prvého stupňa zaoberať a vyriešiť, bola otázka, či v danom prípade ide o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy alebo nie a následne s tým všetky práva spotrebiteľa súvisiace so žiadaným nárokom navrhovateľa.

V danom prípade súd prvého stupňa mal za to, že ide o spotrebiteľský vzťah. Podrobil súdnej kontrole predmetnú zmluvu a dospel k záveru, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania splatnosti jednotlivých faktúr, že časť nároku navrhovateľa je premlčaná a časť nároku týkajúca sa zmluvnej pokuty je vzhľadom na neurčitosť neplatná.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní však zdôrazňoval, že v danom prípade nešlo o spotrebiteľský vzťah, pretože odporca vystupoval vo vzťahu s jeho právnym predchodcom ako podnikateľský subjekt a nie ako spotrebiteľ. Keď sa rozhodol podať žalobu, nemal inú možnosť ako označiť odporcu ako fyzickú osobu, pretože ten už svoju podnikateľskú činnosť ukončil. Neznamená to však, že nezodpovedá za svoje dlhy, ktoré mu vznikli z tejto činnosti.

Súd prvého stupňa mal tieto námietky vyriešiť a s nimi sa riadne vypořadať. Mal sa dôsledne zaoberať ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom a podľa ods. 4 tohto ustanovenia, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Bolo úlohou súdu si vyjasniť, či pri uzatváraní zmluvy odporca vystupoval ako fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej sa poskytuje predmetná služba v rámci jeho podnikania, pretože skutočne zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom obsahuje údaje na zmluve pri odporcovi s uvedením jeho IČO, teda subjektu podnikajúceho. Tento údaj sa objavoval aj na faktúrach, ktoré mu boli zasielané právnym predchodcom navrhovateľa.

Zmluva o úvere tak poskytuje údaj o tom, žeby na prvý pohľad mohlo ísť o osobu, ktorá uzatvorila s navrhovateľom predmetnú zmluvu za účelom poskytnutia služieb odporcovi ako osobe podnikajúcej. Tento údaj však ešte nemusí znamenať, žeby v danom prípade nemalo ísť o spotrebiteľský vzťah, resp., žeby bolo potrebné daný právny vzťah posudzovať a podradzovať pod režim absolútneho obchodu. Preto, ale aby súd prvého stupňa mohol k týmto okolnostiam prijať právny záver, mal sa jasne vypořadať s tým, či v danom prípade je potrebné podrobiť súdnej kontrole predmetný právny vzťah z titulu spotrebiteľskej zmluvy alebo podriaďiť predmetný vzťah pod režim Obchodného zákonníka. Týmto skutočnosťami sa mal riadne zaoberať, vykonaným dokazovaním ich zistiť a ustáliť. Na pojednávaní, na ktorom aj vypočúval samotného odporcu sa na tieto okolnosti nedotazoval, ani ich bližšie neobjasňoval.

Preto je potrebné dokazovanie zopakovať a zistiť, či predmetné služby, resp. koncové zariadenie bolo využívané na podnikateľské účely alebo nie, resp. v akom rozsahu, pretože ak by išlo len o využívanie v nepatrnom rozsahu na podnikateľský účel, tak platí, že pôjde o spotrebiteľský vzťah (rozsudok Súdneho dvora zo dňa 20. 01. 2005 vo veci C-464/01).

V zmysle tohto rozsudku „osoba, ktorá uzatvorila zmluvu týkajúcu sa tovaru určeného čiastočne na podnikateľský účel a čiastočne na účel, ktorý nie je súčasťou jej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti nemá právo dovolať sa výhod vyplývajúcich z pravidiel osobitnej právomoci stanovených v čl. 13 - 15 tohto Dohovoru, s výnimkou prípadu, že podnikateľský účel je do takej miery okrajový, že má v celkovom kontexte predmetného plnenia len zanedbateľný význam.“

S ohľadom na tento rozsudok Súdneho dvora je žiaduce zistiť potrebné skutočnosti, pretože námietka navrhovateľa o tom, že na predmetnej zmluve je uvedený údaj o tom, že v prípade odporcu ide o podnikajúcu osobu, ešte nie je rozhodujúca, dokiaľ súd nezistí potrebné skutkové okolnosti.

So zreteľom na uvedené je preto záver súdu prvého stupňa ohľadom existencie spotrebiteľského vzťahu a následne jeho preskúmania v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie, či už v otázke premlčania alebo zmluvnej pokuty, predčasný. V odôvodnení rozhodnutia absentujú dokazovania, zistenia a úvahy súdu, podľa akých k takémuto záveru

dospel, vzhľadom na námietky navrhovateľa a údaje inkorporované v zmluve s právnym predchodcom navrhovateľa na strane odporcu, kde je uvedené IČO odporcu ako údaj identifikujúci odporcu.

Takúto procesnú situáciu bolo možné uzavrieť len konštatovaním, že súd prvého stupňa odňal oprávnenému možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p.. Preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok postupom podľa ust. § 221 ods. 2 O. s. p. a vrátil vec na ďalšie konanie. Iba v prípade zistenia, že pôjde o spotrebiteľský vzťah bude sa následne zaoberať námietkami odporcu a vedľajšieho účastníka vo vzťahu k premlčaniu časti nároku a nároku týkajúceho sa zmluvných pokút, ktoré v prípade zistenia, že pôjde o spotrebiteľský vzťah bude potrebné vyhodnotiť v rovine ustanovení, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.